

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Cb/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818202330
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8818202330.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Pribinova 25, 824 96 Bratislava- Staré Mesto, IČO: 35792752, zast. JUDr. Pavol Prospecha, advokát, Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: V. H., J.. XX.XX.XXXX, E. XXXX/ X, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 7 059,04 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.186,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 18.3.2011 do zaplatenia v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieťa.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 66 %, s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.08.2018 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.059,04 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 12.2.2018, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 13.4.2018, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 16.4.2018, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 15.5.2018, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 15.6.2018, zo sumy 10,40 Eur od 25.5.2016 do 20.7.2018, zo sumy 89,12 Eur od 25.5.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.6.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.7.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.8.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.10.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.11.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.1.2017 do zaplatenia, zo sumy 151,52 Eur od 25.2.2017 do zaplatenia, zo sumy 5606,24 Eur od 20.3.2017 do zaplatenia tak, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 7272,96 Eur si žalobca uplatňuje nárok na úrok z omeškania vo výške 8 % p.a. až do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 295,42 Eur, trovy konania vo výške poplatku za súdne konanie 423,5 Eur, náhradu trov právneho zastúpenia v súdnom konaní vo výške 591,72 Eur. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 14.3.2016 so žalovaným, ako podnikateľom, Zmluvu o úvere číslo 232006 (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca (ako veriteľ) poskytol žalovanému (ako dlžníkovi) úver vo výške 2400 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 151,52 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania, kde sa uvádza aj počet dní pri omeškaní s úhradou tej - ktorej splátky. Listom zo dňa 7.3.2017 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. Súčasne mu oznámil, že dňa 19.3.2017 sa v dôsledku nesplácania splátok stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy.

Žalovaný neuhradil v danom čase dlhované splátky, a preto k uvedenému dňu 19.3.2017 sa všetky splátky podľa zmluvy stali splatnými. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 10, ods. 10.4 zmluvy, podľa ktorého v prípade omeškania s úhradou splátky podľa aktuálneho splátkového kalendára o viac ako 75 kalendárnych dní má veriteľ (žalobca) právo požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré by sa mali stať splatnými aj v budúcnosti a to ku dňu uvedeného v oznámení o uplatnení uvedeného práva. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe uvedeného ustanovenia a predstavuje sumu 7059,04 Eur (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 213,92 Eur). Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatňuje náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 284,81 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režiijného paušálu v sume 10,61 Eur.

2. Prvoinštančný súd dňa 04.09.2018 vydal v danom spore platobný rozkaz 7Cb/45/2018-29, ktorým uložil žalovanému povinnosť v zmysle podanej žaloby.

3. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný dňa 19.09.2018 odpor. V podanom odpore uviedol, že uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený a nesúhlasí s ním v celom rozsahu. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v tomto platobnom rozkaze, ktorú si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky s úniovým právom. Platobný rozkaz je v zjavnom rozpore s právnymi predpismi. Uzatvoril so žalobcom dňa 14.03.2016 zmluvu o revolvingovom úvere č. 232006, na základe ktorej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2.400 eur (ďalej ako „Zmluva o úvere“). Zaviazal sa uhradiť poskytnutý úver v 48 mesačných splátkach vo výške 151,52 eur. Zmluvu o revolvingovom úvere č. 232006 - 74390 uzatvoril ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľský subjekt. Žiadosť o úver podal z dôvodu, že s manželkou rekonštruovali ich súkromný rodinný dom, ktorý nie je majetkom jeho firmy, ani mu neslúžil na podnikanie, a po výmene okien potrebovali práce dokončiť. Potrebovali ešte dom zatepliť a urobiť fasádu, avšak finančnými prostriedkami v potrebnej výške už nedisponovali. O pôžičku preto požiadal spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., o ktorej sa dozvedel z reklamy. Už si presne nepamätá, kde túto reklamu videl. Pri návšteve pobočky žalobcu si od neho pracovník pobočky vyžiadal rôzne doklady. Medzi dokladmi bolo aj oprávnenie na živnostenské podnikanie, nakoľko podnikanie bolo toho času zdrojom jeho príjmov. Živnostenské oprávnenie spolu s daňovým priznaním žalobcovi predložil ako doklad potvrdzujúci jeho zamestnanie a zdroj príjmov, nie za účelom poskytnutia úveru na podnikanie. Žalovaný ďalej uviedol, že o zámere, na ktorý finančné prostriedky chcel použiť, spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. informoval ešte pred uzatvorením zmluvy, pri spisovaní žiadosti. Poskytnuté finančné prostriedky teda aj použil na úhradu materiálu potrebného na zateplenie a fasádu ich súkromného rodinného domu, nie na výkon podnikateľskej činnosti. Ďalej uviedol, že pred podpisom zmluvy o úvere ho zamestnanec žalobcu neupozornil na skutočnosti, že úver mu je poskytnutý na podnikateľskú činnosť. Pre veľké množstvo dokumentov, ktoré podpisoval, si uvedené nevšimol, a ani nepredpokladal, že so žalobcom uzatvára zmluvu ako podnikateľ. Zmluvu o úvere neuzatváral ako podnikateľský subjekt, aj z obsahu zmluvy o úvere to nie je úplne zrejmé. Je toho názoru, že pokiaľ by žalobca chcel konať čestne a s jeho súhlasom, tak by jednoznačne rozlíšil Predmet zmluvy od Účelu úveru, nakoľko predmetom zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a účel zmluvy by si boli žalobca so žalovaným dojednali, na ktorý žalovaný poskytnuté peňažné prostriedky použije. Takéto nenápadné dojednanie Premetu zmluvy „ Dlužníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky „ je podľa názoru žalovaného účelové konanie zo strany žalobcu, a je toho názoru, že by malo byť považované za nekalú obchodnú prax. Žiadnym spôsobom nebol osobitne oboznámený zo strany žalobcu o tom, že uzatvára zmluvu o úvere ako podnikateľ, nie ako občan. Z toho sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa - žalovaného, vstúpiť do predmetného zmluvného vzťahu so žalobcom ako podnikateľ. Uzatvoril so žalobcom Zmluvu o úvere nie ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba, a to i napriek tomu, že som žalobcovi pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, a to Živnostenské oprávnenie a daňové priznanie. Tieto doklady k žiadosti o poskytnutie úveru však žalobcovi predložil iba z dôvodu posúdenia jeho zárobkových príjmov, čo neznamena, že zmluvu uzavrel ako podnikateľ. Peňažné prostriedky použil len na osobnú potrebu a

vôbec ich neinvestoval do podnikania. Žalovaný na základe vyššie uvedeného trvá na tom, že som so žalobcom uzavrel Zmluvu o úvere nie ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba - občan. Preto niet žiadneho dôvodu, aby na predmetnú právnu vec spotrebiteľskej povahy nemala dopad aj právna ochrana vyplývajúca z § 54 Občianskeho zákonníka. Teda súd by mal považovať predmetnú Zmluvu o úvere za spotrebiteľskú zmluvu vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občiansko-právne vzťahy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvou spotrebiteľskou a neobsahuje obligatórne náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Predmetná úverová zmluva je „formulárovou“ zmluvou a jej obsah, rovnako ako všeobecné podmienky poskytnutia úveru, dlžník žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. Je teda toho názoru, že záväzkový vzťah medzi ním a žalovaným je upravený zákonom č. 129/2010 Z. z. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej anuitnej splátky bez špecifikácie). Má za to, že vzhľadom na absenciu uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. 1) zákona č. 129/2010 Z. z. by mal byť považovaný úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.. Poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 11. 2014 sp. zn. 7 Co/220/2014 alebo rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. 4. 2015 sp. zn. 11Co/127/2015, kde tento konštatoval, cit. „Účelom náležitostí ustanovených v §9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalobcu. Uvedené nemožno nahraďiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje. Ide o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú zákon sankcionuje bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru.“ Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o RPMN, ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Mám za to, že vzhľadom na absenciu uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere by mal byť považovaný úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.]. Keďže zmluva o úvere by mala byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú je toho názoru, že nedošlo k omeškaniu s plnením jeho splátok voči žalobcovi. Pokiaľ sa zmluva považuje podľa §11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalobcu nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú mi žalovaný reálne poskytol. Ustanovenia zmluvy o úvere sú poskytované spotrebiteľom v neprehľadnej forme, s hustým riadkovaním, že táto už po prvom vzhliadnutí odrádza a vôbec znemožňuje dôslednejšie preštudovanie. Pri dodržaní elementárnych zásad poctivého obchodného styku, si žalobca mohol uvedomiť a prípadne ponúknuť dôslednejšie vysvetlenie aj riziká vyplývajúce o zmluvy o úvere. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku tiež považuje poplatky a sankcie za porušenie zmluvy. Uvádza, že tieto podmienky neboli s ním individuálne dojednané a spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov a to v neprospech žalovaného. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s "ratio legis" zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Je toho názoru, že so žalobcom uzavrel spotrebiteľskú zmluvu, keďže nemal možnosť individuálne zmluvu pripomenkovať, ale pre získanie úveru musel prijať vopred pripravenú zmluvu žalobcom. Z tohto dôvodu sa otvára priestor pre ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti, alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy. Vzhľadom na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, podľa ustanovenia § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaný je toho názoru, že súd nemal platobný rozkaz ani vydať. Keďže zmluva o úvere by mala byť považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, príp. za uzavretú neplatne, je toho názoru, že nedošlo k omeškaniu s plnením mojich splátok voči žalobcovi. Pokiaľ sa

zmluva považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú mi žalobca reálne poskytol. Žalobcovi uhradil sumu 406,22 eur a ďalej uviedol, že od 12.08.2016 uhradil žalobcovi na účet splátky vo výške 254,70 eur.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že voči vyššie uvedenému platobnému rozkazu bol podaný odpor, súd uznesením č. k. 7Cb/45/2018-47 zo dňa 14.11.2018 platobný rozkaz zrušil.

5. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 23.03.2019, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného odporujú obsahovým náležitostiam zmluvy, ako aj jeho reálnemu konaniu pred jej uzatvorením. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená ako podnikateľský úver. Už zo znenia článku 1., ods. 1. Zmluvy vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ (tu žalobca) v prospech dlžníka (tu žalovaný) peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. V súvislosti s tvrdeniami žalovaného poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo 81/2011, podľa ktorého jazykové vyjadrenie právneho úkonu zachytené v zmluve musí byť preto najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Okrem toho súd na základe vykonaného dokazovania posúdi, aká bola skutočná vôľa strán v čase uzatvárania zmluvy. Podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňovať. Takto musí súd postupovať súd aj v prípadoch, ak interpretujú účastníci vo svojich prednesoch alebo výpovediach v priebehu konania zmluvné dojednanie odlišným spôsobom. Takáto situácia neznamená, že právny úkon vyložiť nemožno, lebo záujmy a postoje účastníkov priebehu súdneho konania už nemusia zodpovedať ich pôvodnej vôli, ktorú prejavili pri právnom úkone. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom podľa § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže byť považovaná za nahradenie, prípadne zmenu už urobených prejavov vôle, keďže použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý urobili účastníci o vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v čase ich zmluvného dojednania. Z obsahu tejto Zmluvy vyplýva, že žalovaný ju uzatváral ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom Radoslav Kotlár, miesto podnikania/sídlo Hencovská 5, 093 02 Hencovce zapísaný v Živnostenskom registri pod číslo: 790 - 12594. Z ustanovenia článku 1. ods. 1.1 Zmluvy vyplýva Veriteľ poskytne Dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky. Z ustanovenia článku 10. ods. 10.1 písm. a), c), a f) Zmluvy vyplýva Dlžník, Spoludlžník č.1 a Spoludlžník č. 2 prehlasujú, že a) nezatajili Veriteľovi žiadne ručiteľské záväzky ani nesplnené záväzky voči orgánom štátnej správy a samosprávy, peňažnému ústavu, súčasnému ani predchádzajúcemu zamestnávateľovi, fyzickej alebo právnickej osobe splatné ku dňu podpisu tejto Zmluvy, (c) nenachádza sa v úpadku ani v insolvenčii, nie je účastníkom dohôd či dojednaní, ktorých plnenie by bolo v rozpore s plnením záväzkov podľa tejto Zmluvy, (f) všetky údaje uvedené v tejto Zmluve a jej prílohách sú uvedené úplne a pravdivo. Podľa článku 14. ods. 14.1 písm. a), b) Zmluvy Dlžník sa týmto Veriteľovi zaväzuje po celú dobu trvania tejto Zmluvy a) udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie alebo schválenia (vládne či iné) nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom Dlžníka a rovnako i uzatvorením plnením, platnosťou či vymožitelnosťou tejto Zmluvy, b) nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby, resp. fyzickej osoby - podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení alebo povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu, aby držal, užíval a disponoval svojím majetkom. Podľa článku 14., ods. 14.2 Zmluvy Neobmedzujúc ostatné záväzky a povinnosti Dlžníka podľa tejto Zmluvy sa Dlžník zaväzuje informovať Veriteľa bez zbytočného odkladu o všetkých okolnostiach, ktoré môžu mať vplyv na schopnosť Dlžníka splniť ktorýkoľvek z jeho záväzkov uvedených v tejto Zmluve alebo vplyv na platnosť i vymožitelnosť zabezpečenia alebo ktoré môžu v konečnom dôsledku zapríčiniť alebo vyústiť v porušenie tejto Zmluvy. Žalovaný do podania svojho vyjadrenia nikdy nespochybnil, akú zmluvu uzavrel a s akým obsahom, rovnako neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Žalovaný písomne požiadal o poskytnutie úveru, pričom od začiatku vystupoval ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov vyžadovaných žalobcom pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazoval ako podnikateľský subjekt, vrátane daňových priznaní, údajoch o svojej podnikateľskej činnosti, odbore podnikania, mieste podnikania a účele

čerpania úveru - investičný. Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu úijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom, rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov EÚ, napríklad: Rovnako, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04). Žalobca namieta oprávnenosť tvrdení žalovaného aj z dôvodu, kedy žalovaný obsah uzavretej zmluvy ani následne nespochyboval. Správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Tvrdiť s odstupom času, že žalovaný uzatvoril zmluvu ako spotrebiteľský subjekt, je dôkazom o zavádzaní, a to buď v čase uzatvárania zmluvy (čo nepožíva právnu ochranu, v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí) alebo pre účely tohto konania. Pritom zmluva ako listina je preukázateľne podpísaná. Pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými jej ustanoveniami, počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Ust. § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka jednoznačne určuje že Prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. Odsek 2 navyše dopĺňa, že Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Z tvrdení žalovaného nevyplýva jediný dôvod, ktorý by ho oprávňoval požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Podpísanie zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté ustanovenia upravujúce obsah zmluvného vzťahu, sa objektívne podľa § 35 Občianskeho zákonníka nedá vykladať inak, než že zmluvné strany s ním súhlasili. Zmyslom písomnej formy právneho úkonu je o. i. zabezpečiť určitú formu právnej istoty a stability v zmluvnom vzťahu práve pred situáciou, aby následne nedochádzalo k spornosti toho, čo bolo dohodnuté, teda aký bol obsah vôle a čo prejav vôle zahrňoval, ako bol urobený, atď. Z dôvodu právnej opatrnosti poukazujeme na to, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovaného nie je rozhodujúca. Uvedenie rodného čísla ako jednoznačného identifikátora je logické, pretože na území Slovenskej republiky žalovaný žiadny iný jednoznačný a nezameniteľný identifikátor nemá (v podobe IČO). Služi len na zabezpečenie toho, aby osoba dlžníka bola vždy identifikovateľná na základe takého údaja, ktorý je v zmysle právnej úpravy považovaný za jednoznačný, jedinečný a nesporný. Uvedenie rodného čísla však neznamená, že sa tým mení povaha zmluvného vzťahu. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa žalovaný je identifikovaný označením zahraničného registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Bolo by pomerne nelogické, aby sa „spotrebiteľ“ identifikoval v zmluve označením registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Uvedený zápis, ktorý je vyznačený v zmluve, je potrebné chápať v kontexte s celým obsahom zmluvy. V kontexte uvádzaných okolností tvrdenie, že žalovaný nikdy nežiadal o úver na podnikateľské účely, pôsobí nanajvýš nevierohodne, navyše za predpokladu, kedy sám uvádza, že uviedol do obsahu žiadosti svoje údaje o forme živnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby a to Zmluvou o úvere č. 232006-74390 zo dňa 14.03.2016, splátkovým kalendárom k predmetnej úverovej zmluve, Žiadosťou o úver, potvrdením o tom, že pre žalovaného bola odovzdaná platba 2.400,00 eur, prehľadom platieb zo strany žalovaného, oznámením o okamžitej splatnosti zo dňa 07.03.2017, Pokusom o zmier zo dňa 13.04.2017, odporom žalovaného zo dňa 19.09.2018, výsluchom žalovaného, výpisom z internetbankingu žalovaného, čestným vyhlásením Jozefa Rezanku zo dňa 15.3.2019, vyjadrením žalobcu zo dňa 23.03.2019, výsluchom svedkyne N. X., vyjadrením žalovaného zo dňa 06.05.2019, Prehľadom prerozdelenia splátok veriteľom od spoločnosti COST CONTROL s.r.o., dokladmi o úhradách žalovaného k žiadosti uhradiť dlh v mesačných splátkach.

7. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

8. Zo Žiadosti o úver vyplýva, že v bode 1 je žiadateľ označený ako žiadateľ FO - podnikateľ, kde je uvedené jeho meno, rodné číslo, dátum narodenia, bydlisko, stav, kontaktná adresa. Je tam uvedená požadovaná výška úveru 2.400,- eur a bližšia špecifikácia čerpania úveru je uvedená: nákup materiálu, farby. Táto žiadosť bola podpísaná dňa 11.3.2016 a taktiež aj finančným agentom X..

9. Podľa Zmluvy o úvere 232006-74390 zo dňa 14.03.2016 bodu 1, bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 2.400,- eur na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Bola dohodnutá splatnosť úveru a to 48 splátok po 151,52 eur. Ďalej bola dohodnutá zmluvná odmena, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Táto bola vyčíslená na sumu 101,52 eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru. Ďalej bolo dohodnuté aj zabezpečenie spočívajúce v úhrade úveru, príslušenstva úveru, prípadne aj uplatňovaných zmluvných pokút.

10. Zo splátkového kalendára ku Zmluve č. 232006-74390 vyplýva, že žalovaný mal uhradiť 43 splátok vo výške 151,52 eur, pričom splatnosť poslednej splátky bola 25.10.2019.

11. Na čl. 19 súdneho spisu je potvrdenie o tom, že žalobca vykonal elektronicky platbu žalovanému vo výške 2.400,00 eur.

12. Z platieb žalovaného vyplýva, že boli vykonané úhrady a to úhrada dňa 25.4.2016 vo výške 154,52 eur a ďalšie platby boli vykonané už len po 10,40 eur a to dňa 12.2.2018, 13.4.2018, 16.4.2018, 15.5.2018, 15.6.2018, 20.7.2018. Platby po 10,40 eur boli vykonané spoločnosťou COS CONTROL s.r.o.

13. Listom zo dňa 7.3.2018 žalobca oznámil žalovanému, že k uvedenému dňu je v omeškaní s úhradou záväzkov splátky č. od 2 až po 11, ktoré mal uhrádzať v zmysle zmluvy o úvere a z dôvodu porušenia týchto zmluvných povinností mu oznámil, že ku dňu 17.3.2017 sa stali všetky splátky a záväzky splatnými.

14. Pokusom o zmier zo dňa 13.04.2017 právny zástupca žalobcu vyzval, aby do 7 dní od doručenia výzvy uhradil celkovú sumu vo výške 7.852,16 eur.

15. Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili.

16. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že uzatvoril zmluvu so žalobcom. Známa jeho manželky im poradila, že pani X. zabezpečuje poskytnutie pôžičky, preto sa s ňou spojil, povedal jej, že chce bezúčelový úver. Táto mu povedala, že je potrebné, aby predložil doklady o svojej živnosti a daňovom priznaní, keďže sa pýtala, aký má príjem. Povedala mu, že tento úver bude určite schválený, tak sa aj stalo. Hneď mu prišlo oznámenie o schválení úveru. Zmluvu si neprečítal. Nie je pravda to čo je uvedené v žiadosti o poskytnutie úveru, kde je uvedené nákup tovaru, farieb. On úver chcel použiť na zateplenie domu. Žalobcovi aj predložil potvrdenie a to daňové priznanie. Domnieval sa, že tieto doklady majú dokumentovať jeho príjem, nie pre účely poskytnutia úveru pre podnikateľa. Úver žiadal poskytnúť, aby mu bol poskytnutý ako bezúčelový. Pri podpise zmluvy mu bolo predložené viacero dokumentov na podpis. Uviedol, že podľa neho dôvod na žalovanie je iba do sumy 1.946 eur, pretože žalobcovi uhradil sumu 453,- eur. Vzhľadom na svoju nepriaznivú majetkovú situáciu požiadal o povolenie splácať dlh v splátkach po 30,- eur. Ďalej súdu predložil výpis z internet bankingu, kde je uvedené iba číslo účtu bez mena, kde uviedol, že tieto platby majú potvrdzovať, že žalobcovi uhradil aj ďalšie splátky po podaní žaloby.

17. Z Čestného prehlásenia o použití prostriedkov z úveru zo dňa 15.03.2019 vyplýva, že pán Jozef Rezanka, svokor žalovaného, prehlasuje, že peňažné prostriedky z úverovej zmluvy č. 232006-74390 boli použité na zateplenie rodinného domu súp. č. XXXX/X nachádzajúcej sa v obci E.. Táto skutočnosť mu je známa z dôvodu, že žije v uvedenej nehnuteľnosti spolu s jeho dcérou, zaťom a ich deťmi od roku 2009.

18. Svedkyňa N. X. uviedla, v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy bola pracovníčkou žalobcu. Na konkrétne skutočnosti ohľadom žiadosti o poskytnutie úveru od žalovaného si s odstupom času nepamätá, ale pamätá si, že žalobca žiadal o poskytnutie úveru a priniesol jej potrebné doklady za účelom získania úveru. Pokiaľ ide o okolnosti, resp. potrebné úkony ktoré mala vykonať pred žiadosťou o poskytnutie úveru uviedla, že bežalo to tak, že prišiel k nej klient, a uzatvárala sa zmluva buď na pracovnú zmluvu alebo na živnosť. Klient jej dal doklady, dokladali sa aj ďalšie potrebné doklady a to občiansky preukaz, výpis z účtu, s tým, že po niekoľkých rokoch sa menili tieto podmienky, niekedy sa žiadalo nejaké potvrdenie z Národnej banky Slovenska, taktiež si pamätá, že bolo to aj u žalovaného, ktorý jej predložil potrebné doklady. Ona predpísala túto zmluvu, táto zmluva bola predschrávená a po vyplnení týchto údajov sa následne zmluva posielala do Bratislavy, a až Bratislava následne poslala klientovi

oznámenie, či úver je schválený. Zmluvu pred odoslaním klient podpísal. Klienta upozorňovala na to, že si môže predtým údaje v zmluve prekontrolovať a ona mu vysvetlila, o aké percento ide, následne sa klient rozhodol, či zmluvu podpíše. Ak sa mala uzatvoriť zmluva s fyzickou osobou, ak išlo o dlžníka, ktorý mal pracovnú zmluvu, bola podmienka, že musí mať pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, alebo aspoň na dobu 2 rokov, a ak išlo o živnostníka, musela živnosť trvať podnikanie aspoň 3 mesiace. Ak mal záujem o úver podnikateľ, bolo potrebné vyplniť aj IČO.

19. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

20. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

29. V zmysle § 3 nariadenia, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Podľa § 3a nariadenia, ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, sankcie za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa osobitného predpisu^{2a)} pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru.

31. V danom spore je sporné, či ide o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorú žalovanú uzavrel ako podnikateľ, resp. o zmluvu o úvere, na ktorú sa má vzťahovať ustanovenie o ochrane spotrebiteľa o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia o spotrebiteľskej zmluve podľa Občianskeho zákonníka. Vyriešenie tejto spornej otázky je podstatné pre zistenie výšky plnenia, ktoré je povinný žalovaný žalobcovi z titulu zmluvy o úveru zaplatiť.

32. Je nepochybné, že žalobca uzavrel zmluvu ako veriteľ v rámci predmetu svojho podnikania. Sporné je, či žalovaný zmluvu uzavrel v rámci predmetu svojho podnikania alebo ako spotrebiteľ.

33. Zmluva o úvere má povahu zmluvného formulára, v ktorom je žalobca označený obchodným menom, identifikačným číslom a miestom podnikania. Zmluvný formulár obsahuje vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka, že sú mu finančné prostriedky poskytnuté na výkon podnikania. Toto vyhlásenie sa nachádza v graficky oddelenej časti zmluvy, v ktorej sa okrem vyhlásenia nachádza aj údaj o výške poskytnutého úveru, výške dohodnutej odmeny a výške splátky. Vyhlásenie nie je žiadnym spôsobom oddelené od ostatného textu tejto časti zmluvy. Miesto na podpis je umiestnené tak, že ľahko možno nadobudnúť dojem, že ide o vyjadrenie súhlasu s výškou úveru a s podmienkami jeho splatnosti a prehládnuť, že v rovnakej časti zmluvného formulára je umiestnené aj prehlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov.

34. V predmetnej veci síce v zmluvnom formulári je uvedené, že žalovaný je fyzická osoba podnikateľ, avšak tieto údaje žalovaný uviedol za účelom vyhodnotenia svojich majetkových pomerov, nie v súvislosti s účelom použitia prostriedkov z úveru. Uvedené súd mal za preukázané z výpovede žalovaného, ktorý uviedol, účel úver bol na úpravu fasády domu, a z čestného vyhlásenia svokra žalovaného, avšak podstatným dôkazom, ktorý tieto tvrdenia má preukazovať, je výpoveď svedkyne, finančného agenta žalobcu, pani X., ktorá zabezpečovala poskytnutie úveru žalovanému, ktorá uviedla, že ak sa mala uzatvoriť zmluva s fyzickou osobou, ak išlo o dlžníka, ktorý mal pracovnú zmluvu, bola podmienka, že musí mať pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, alebo aspoň na dobu 2 rokov, a ak išlo o živnostníka, musela živnosť trvať podnikanie aspoň 3 mesiace. Ak mal záujem o úver podnikateľ, bolo potrebné vyplniť aj IČO. Tým bolo preukázané, že bolo vylúčené, že ak sa poskytoval úver fyzickej osobe, ktorá bola podnikateľ, aby sa vypísali iné jej osobné údaje, ako údaje podnikateľa. Takéto označenia dlžníka nemôže automaticky spôsobiť, že úver sa poskytuje pre jeho podnikateľskú činnosť.

35. Formulár zmluvy, resp. žiadosti o úver neobsahuje ani možnosť označiť iný účel poskytnutia finančných prostriedkov ako na výkon povolania. Veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery. Žalobca mal úmysel obísť zákon.

36. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu Prešov z 26. mája 2011, sp. zn. 6Co 84/2011 podľa ktorého, konanie, ktorým sa presviedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11. 5. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá praktika sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

37. Vzhľadom na uvedené je súd toho názoru, že aj v čase uzavretia predmetnej zmluvy bol žalovaný spotrebiteľom, nakoľko nebolo preukázané, že by pri uzavieraní zmlúv konal v rámci predmetu svojho povolania, ani zamestnania, či inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Prešove z 26. mája 2011 č. k. 6Co 84/2011 „zákaz nekalej obchodnej praktiky principiálne nemôže poškodiť dodávateľa. Práve naopak, môže predstavovať efektívny prostriedok ochrany v rámci kolektívnych práv spotrebiteľov (viď smernica 2009/22 ES o súdnych príkazoch). V ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z.) je výslovne upravená možnosť domáhať sa zdržovacím výrokom ochrany aj pred nekalými obchodnými praktikami. Súd s účinkom pre všetkých spotrebiteľov zakázal nebankovej spoločnosti poskytujúcej spotrebiteľské úvery nekalú obchodnú praktiku, ktorou táto pri poskytovaní úverov jednotlivým spotrebiteľom, ktorí sú držiteľmi živnostenského oprávnenia, resp. iného oprávnenia na samostatne zárobkovú činnosť, úvery vybavuje spôsobom, že im predkladá zmluvy o úvere pre živnostníkov, a to aj v prípadoch, keď žiadajú spotrebiteľský úver, čím im následne znemožňuje dosiahnuť ochranu spotrebiteľov pri spotrebiteľských úveroch.“

39. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

40. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri

závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

44. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

45. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

46. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

47. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

48. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

49. Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

50. Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len kolektívne záujmy spotrebiteľov).

Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

51. Uzatvorená úverová zmluva je teda nepochybne spotrebiteľskou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalobca je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalovaný bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

52. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, súd preskúmal jej obsah. V žiadosti o úver a ani v samotnej zmluve o úvere nie je uvedená výška RPMN. Jej výška však musí byť riadne určená a predstretá spotrebiteľovi najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. Je preto možné skonštatovať, že zmluva neobsahuje výšku RPMN.

53. Súd má tiež za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

54. V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol – „Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“ Obdobne rozhodol aj Krajský súd v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012 a 9Co/401/2012 zo dňa 06.08.2013.

55. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj aj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010). V zmluve je iba uvedený údaj o zmluvnej odmene - úrokov vo výške 101,52 eur mesačne. Tento údaj nie je údajom podľa § 9 ods. 2 písm. i) o spotrebiteľských úveroch a to úrokovou sadzbou.

56. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a to § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, má súd za to, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a žalobca má preto nárok iba nárok na vrátenie sumy úveru mínus úhrady vykonané žalovaným.

57. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

58. Žalobca má v danom prípade nárok iba na istinu úveru bez úroku z dôvodov uvedených vyššie (spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov). Súd mal za preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2400 eur a žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 213,92 eur. Dôkazy

o vyššej sumy ako úhrady žalovaný súdu nepredložil. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetný úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca žalovanému poskytol celkovo reálne len sumu 2.400,00 eur, má súd za to, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.186,08 eur (2400 - 213,92 eur).

59. Z obsahu čl. 10, bod 10.2. Zmluvy o úvere vyplýva, že ak sa stanú podľa odseku 10.4 písm. b) tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania.

60. Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

61. Z obsahu predmetného bodu vyplýva, že ide o text upravujúci záväzok dlžníka platiť zmluvnú pokutu v konkrétnej presne špecifikovanej výške. Súd tento text hodnotí ako predtlačný vopred naformulovaný, bez možnosti, aby mohol do textu, konkrétne výšky zmluvnej pokuty zasiahnuť dlžník. Zmluvná pokuta je osobitný sankčný inštitút, ktorý by mal byť osobitne individuálne medzi stranami vždy dohodnutý. Sankcia vo forme zmluvnej pokuty, uvedená v neprehľadnom texte zmluvy v bode 10.2. písanom drobným písmom, nenapĺňa zákonnú požiadavku písomného dojednávania zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter dojednávania a začlenenia v texte právneho úkonu, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že predmetná zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednávania zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si spotrebiteľ zvolí určitú formu záväzku, avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednávania ustanovených v zmluve, minimálne ich nemôže vylúčiť.

62. Súd zároveň zaviazal žalovaného v zmysle § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka k zaplateniu zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % z dlžnej sumy od 18.03.2017, t.j. nasledujúci deň po zosplatení úveru, keďže súd mal za to, že na zmluvnú pokutu žalobca nemá nárok. Súd zo svojej úradnej činnosti zistil, že ku dňu 18.3.2017 výška úrokovej sadzby bola 5 % ročne.

63. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania, pretože aj keď zmluva je bezúročná a bezpoplatková, žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlžnej sumy, a to oznámením o zosplatení a teda nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania s úhradou priznanej dlžnej sumy.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Dlžnú sumu vzhľadom na jej výšku, súd povolil žalovanému uhradiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, nakoľko navrhovaným výškam splátok súd nemohol vyhovieť, nakoľko ich povolením by žalovaný splácal úver viac ako 6 rokov.

65. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. Keďže súd žalobe v časti sumy 2.186,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.186,08 eur od 18.03.2017 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, možno konštatovať, že žalobca bol v konaní úspešný vo výške 17 % ($2.186,08/12.933,49 \times 100 = 16,90$) a neúspešný vo výške 83 % ($100 - 17$).

68. Súd má tak za to, že úspešnejšiemu žalovanému tak vznikol nárok na náhradu pomerných trov konania vo výške 66 % ($83 \% - 17 \%$).

69. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že pri výpočte pomeru úspechu resp. neúspechu strán sporu zarátal do uplatňovanej sumy žalobcom aj vyčíslené nároky pokiaľ ide o uplatňovanú zmluvnú pokutu

a vyčíslené úroky. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.